

La Campana

DOSSIER DE PREMSA

Títol: L'assassí del Tirant
Autor: Jordi Fernando Aloy
Pàgines: 304
Preu: 21,90 €
Data de publicació: 12 de gener de 2023

Disponible en ebook

Segueix-nos a:
  @penguinllibres
www.penguinllibres.com

Un filòleg jubilat que està acabant la tesi sobre *Tirant lo Blanc* investiga uns assassinats en sèrie que podrien tenir relació amb l'obra de Joanot Martorell.

Un apassionant thriller amb rerefons històric.

L'OBRA

Un cop jubilat, l'Arnau Julià decideix acabar la tesi sobre *Tirant lo Blanc* que fa anys que té arraconada. Un dia, per casualitat, escolta a la ràdio el cas d'un crim que hi va haver a Sants als anys cinquanta en què la víctima va morir en un acte de crueltat extrema. A prop de l'escena del crim, es va trobar un missatge que l'Arnau identifica com una referència a l'obra de Joanot Martorell.

La Campana

Aquest primer indici el porta a conèixer un criminòleg recelós que guarda informació sobre una sèrie d'assassinats comesos en èpoques i llocs diferents i que podrien estar relacionats amb l'obra protagonitzada pel Tirant. Tot indica que el doctorand s'haurà d'enfrontar a algú molt meticulós, sense escrúpols i amb un objectiu ben clar.

FRAGMENT

«Només ell romancejava, assegut a la pedra grisa, tot deixant anar una fumarada espessa amb cada pipada mentre reconeixia internament que la pel·lícula bona, que era sempre la segona, l'havia animat i, sobretot, l'havia distret. No sabia pas d'on li podia venir aquella passió obsessiva, aquell encanteri pel mar, pel poder hipnòtic de l'onatge, per la delícia de solcar la immensa superfície d'aigua cap a un horitzó desconegut però terriblement atractiu. I havia sortit del cine amb ganes de somiar, perquè el mar era somni, era repte i era futur.

Tant l'havia abstret aquella pel·lícula d'intrèpids mariners que desafiaven la mar embravida amb els seus vaixells de vela que no va percebre l'ombra que se li acostava per darrere.

Era una silueta jove, d'algú àgil i de complexió forta. Semblava haver sortit també del cinema i haver-se quedat endarrerit per alguna raó. Caminava lentament cap a les vies com si volgués travessar-les per estalviar-se les escales del pont o com si tingués intenció de conversar amb Josep, l'única persona de l'esplanada a qui podia adreçar-se.

Ja era negra nit i Josep estava ara entotsolat en una altra dèria que l'aferrava feia mesos: refer la vida com més aviat millor després de disset anys de patiment continu des d'aquell juliol en què va rebentar tot.

No va tenir temps de res. Va notar el drap a la boca i al nas, va ensumar aquella fortor coneguda, aquell èter que ja havia tingut ocasió d'olorar a França, quan el van haver d'operar de l'apèndix durant els anys de l'ocupació. Tota la resta ja ho va somiar, o més exactament ho va patir, en aquell estat de subconsciència, impercepti-

ble per a la resta del món, en què tu vols explicar que estàs despert, i els altres, amb eines tallants a la mà, diuen que dorms.

Va notar que algú el baixava fins a les vies i l'arrossegava un bon tros. Sentia com els talons li anaven ensopegant amb els rails, les pedres i les travesses. Què li volien fer? Deixar-lo al mig de les vies perquè li passés un tren per sobre? Volia rebel·lar-se, però no podia, li era impossible moure un sol múscul i tenia cega la visió i sorda l'oïda. Només notava aquell tacte aspre i forçut que volia endur-se'l cap a la mort.

Va demanar-se qui li podria voler mal. Algú que el volgués robar? Si es tractava d'això, aquell individu anava mal assessorat o era curt de vista. Una represàlia de la guerra? Al cap de catorze anys encara quedava algú amb ànim de venjança? Va trobar innocent la seva pròpia pregunta. L'oli del ressentiment no es dilueix mai per molt que ploqui.

Al cap d'una llarga estona i després de rebre la ventada al rostre de l'últim tren nocturn, aquell del fanalet vermell que ell ara no veia, el silenci es va fer més profund. Va notar la presència d'algú altre perquè el tocaven més de dues mans i va percebre amb més intensitat la fresca de la nit. Va ser llavors quan va sentir que l'enlairaven i, tot seguit, una pressió terrible a la part baixa del dors i un dolor indescriptible que li travessava budells i pit. Va recuperar mitja consciència just per veure com la punta esmolada d'una estaca li sortia per la clavícula dreta, nua de roba. Va notar la pròpia sang que li corria cames avall fins a degotar-li pels peus i tacar el terra pedregós del ferrocarril. Després, un xiscle mut, un horror diabòlic i la completa foscor».

La Campana

L'AUTOR

JORDI FERNANDO ALOY (Barcelona, 1953) és impressor, editor i llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona. Després d'aprendre els oficis vinculats a les arts gràfiques en la impremta familiar, va treballar quinze anys com a responsable d'edicions de l'Ajuntament de Barcelona i, des de l'any 2000, ha codirigit l'Editorial Meteora amb Maria Dolors Sàrries. Ha traduït al català obres de Virginia Woolf, Ray Bradbury, Joan Aiken, Hugh Scott, Katherine Anne Porter i David H. Rosenthal, a més d'un gran nombre de pel·lícules i sèries per a Televisió de Catalunya. Com a autor, ha publicat l'assaig historicoartístic *La Casa de la Ciutat*, un itinerari i dos llibres de relats: *L'home de les cadires* i *La Negreta i altres veus emmudides*.

Neus Chordà | Chordà Comunicació
neus@neuschorda.com
+34 630043672

Laia Collet
Responsable de comunicació
La Campana, Rosa dels Vents i La Magrana
Laia.Collet@penguinrandomhouse.com

La Campana és un segell de

Penguin
Random House
Grupo Editorial